

lemmer. Revisorerne havde enstemmig indstillet Regnskabet til Godkendelse. Aarsmødet godkendte Regnskabet.

Derefter genvalgtes de to nævnte Herrer til Revisorer af Regnskabet 1889.

Formanden satte under Forhandling Forslaget om Oprettelsen af en *nordisk Komité*, hvis Formaal skulde være:

1) at være Forbindelsesled imellem den permanente Komité for de interparlamentariske Konferencer og de nordiske Fredsforeninger, og

2) at samarbejde til Virkeliggørelsen af saadanne Fredsformaal, som vedkommer alle tre nordiske Riger. — Den skulde bestaa af lige mange Medlemmer af hvert af Rigerne, dog mindst 1 Rigsdagsmand fra hvert. — Forslaget var alt den 31. Avgust d. A. vedtaget af Svensk Fredsforening, som dertil havde valgt Rigsdagsmændene *F. T. Borg* af 1ste og *L. O. Smith* af 2det Kammer, samt Rektor *O. Thorelli* og Direktør *E. Wavrinsky*. — Da Aarsmødet havde vedtaget dette Forslag, valgtes for Danmarks vedkommende: Folketingsmand *Fr. Bajer* og Protokolsekretær *P. Svejstrup*. Den ved Nyaarstid 1890 tiltrædende Hovedbestyrelse bemyndiges til at supplere den nordiske Komité med endnu 2 Medlemmer. — Det oplystes, at Stortingsmand *V. Ullmann*, efter Stortingets Sammentræden i Februar 1890, ventedes at ville tage sig af denne Sag i Norge.

Aarsmødet vedtog, at der blev svaret de to store Fredsforeninger i London paa deres Forespørgsel, at Dansk Fredsforening stemte for, at Verdensfredskongressen 1890 holdtes i Juli i London.

Formanden bemyndiges til at udskrive Valg paa tre ny Styrelsesmedlemmer (se Kungørelsen derom i »Hvad vi vil« af 1<sup>1</sup>/<sub>12</sub> 1889, Side 271, nederst).

Da Formanden i Henhold til Vedtægternes § 5, efter at Dagsordenen var udtømt, spurgte, om nogen ellers havde noget at bemærke, tog Næstformanden, Hr. P. Svejstrup Ordet for at udtale en Tak til Miss P. H. Peckover for hendes Interesse for Dansk Fredsforening. Formanden lovede at sende hende Aarsmødets Hilsen (sendt i Brev af 29<sup>1</sup>/<sub>11</sub> 1889), og han benyttede Løjligheden til at meddele Forsamlingen det personlige Indtryk, han i Paris havde faaet af denne elskværdige og varmhjærtede Kvinde.

Dermed var Aarsmødet sluttet, men næsten umiddelbart derefter aabnedes et Møde i

### Københavnskredsen af Dansk Fredsforening.

Formanden, Hr. Kursusbestyrer *R. P. Rasmussen*, satte under Forhandling det »Forslag om international Voldgift«, som findes trykt i »Hvad vi vil«, den 1<sup>1</sup>/<sub>11</sub> 1889, Side 254.

*Fr. Bajer*, der som D. F.s Formand allerede havde fremsat det paa Aarsmødet, begrundede det nu nærmere. Han betonedes stærkt, at Virkeliggørelsen forudsatte, at de interparlamentariske Konferencer forinden havde vundet en saadan Autoritet, at de kunde bruges som Vælgerkorps for et Korps af Voldgiftsdommere, der valgtes blandt de dertil mest skikkede Personer, især blandt det »Institut for Folkeret«, som talte Verdens mest udmærkede Folkeretskyndige i sin

Midte, og allerede nød den største Anseelse i Verden. For at den aarlige parlamentariske Konference kunde naa en lignende Anseelse, maatte den kraftig støttes af alle Fredsforeningerne; Rigsdagene maatte sende sine ypperste Mænd af alle Partier som delegerede til den; og Statskasserne maatte understøtte den, — den maatte, kort sagt, have »fuldendt sin Organisation« (som der staar i Forslaget). Men, kom man en Gang saa vidt, vilde man da ogsaa have grundlagt en Verdensrigsdag, der kunde blive for alle civiliserede Stater noget lignende, som Svejts' Forbundsforsamling i mindre Maalestok var for det lille af 22 selvstændige Kantoner bestaaende Forbund. Opstod Strid mellem dem, paadømtes den at Forbundsretten. Men denne Ret valgtes netop af Forbundsforamlingen, Svejts' Rigsdag. Man vilde maaske lettere forstaa Forslagets Oprindelse og Endemaal, naar man tænkte sig følgende Sammenstilling:

**Svejtserforbundet:** — **Voldgiftsforbund af alle civiliserede Stater.**

Forbundsforamlingen: — Den interparlamentariske Konference.

Forbundsraadet: — Den interparlamentariske Komité.

Forbundsdomstolen: — Korpsset af internationale Voldgiftsdommere.

Kun, fordi de interparlamentariske Konferencer havde saa faa Dages aarlige Samlinger, var det nødvendigt, at Præsidenten for den vedvarende Komité satte »Maskinen i Gang«.

Herom udspandt sig en længre interessant Forhandling.

*P. Svejstrup* ansaa det ikke for rigtigt at udelukke Diplomaterne fra Voldgiftsdomstolene (hvad Forslaget iøvrigt ikke gør, men kun Indlederen havde antydnet som ønskeligt).

*R. P. Rasmussen* var af modsat Mening og gav Beviser for Diplomaternes ofte meget skadelige Indflydelse.

*Fr. Bajer* mente, at en Domstol fremfor alt skulde være upartisk; men Diplomaterne var udnævnte til at være Sagførere for de Regeringer, som havde udnævnt dem. Derfor burde de i Reglen ikke være Medlemmer af selve Voldgiftsretten, men vel deres Regeringers Sagførere for denne.

Begge Møder var besøgt af mellem et og to hundrede Personer.

[Meddelt tildels efter Protokollen].

### Mer Kvinder.

Først i Dag kommer en Artikel mig ihænde under nævnte Titel i Svendborg Avis for 27. Novbr. af Hr. *Carl Evald*, hvori Forfatteren omtaler *Syverskernes Organisation i København* med stor Sympathi, ja endogsaa paa det kraftigste opfordrer lokale Kvindeforeninger i Provinserne til at støtte denne Sag med Penge.